

Σ Κ Ε Τ Σ

Στό βουλευτικό γραφείο

Τοῦ Στάθη Εὐσταθιάδη

Ἄνοιγει ἡ αὐλαία

Σ Κ Η Ν Η Ι

(ὁ βουλευτής μόνος. Δια βάζει κάτι.)

Λ.- (Χτυπάει ἡ πόρτα) Ἐμπρός.

Σ Κ Η Ν Η 2
Σ Κ Η Ν Η 2

Ρ.-

Ρ.- (Μπαίνει) Καλημέρα...

Λ.- "ὦ ...καλημέρα καί καλῶς τήν κ. Ρωζάνη.

Ρ.- Καλόν νά ἔχῃ. Πράβο. Ρητά μέ ἐγνώρτσες.

Λ.- Ἄλιμονον, τούς ψηφοφόρους μου δέν θά γνωρίσω;

Ρ.- "Αχ κ. βουλευτή, καλλίον νά μή ἔρχουμες σήν Ἑλλάδα καί νά μή μάς ἐγνώριζες...

Λ.- Διατί, διατί αὐτό τό πικρόχολον ὕφος;...

Ρ.- Πικρόν χολήν, θολωμένον ὁ νοῦς καί ἡ καρδία φαρμακωμένον...

Λ.- Τί συμβαίνει;....

Ρ.- Ἐφτά φυχάς στ' ὀσπίτ'. Τά παιδιά χωρίς δουλείαν καί ὁ ἄντρας ἰμ' κεῖται βαρέα ἄρρωστος. Δέν ἤμπορῶ νά βάλ' ἄτον στό μεσοκομεῖον...

Λ.- "Αν καί εἶναι δύσκολον, θά πράξω τό κατά δύναμιν διά νά εἰσέλθῃ ὁ ἀσθενής σύζυγός σας εἰς τό νοσοκομεῖον.

Ρ.- Εὐχαριστοῦμε. Κάτ' κι' ἄλλο ἐθέλεσα νά... ἅμα...

Λ.- Ὅριστε, ὀρίστε, νά ἀκούσω.

Ρ.- "Αν ἤμποροῦσες γιά τά παιδιά μ' ἕναν δουλείαν...

Λ.- Διά τούς νέους τό πρόβλημα εἶναι δυσχερές...

Ρ.- Νέοι εἶναι, ὅπως τό εἶπες, νά τούς βάλεις ὅπου νά ἔν. Τά παιδιά μ' δέν ἀγαποῦν τήν ὀκνίαν....

Λ.- Δέν καταλάβατε. Δύσκολο εἶναι. Ἐσῶς θά ἤμποροῦσα εὐκολώτερα νά βοηθῶ.

Ρ.- Ἐγώ πᾶ τήν δουλείαν δέν φοβοῦμαι. Ἐμπορεῖς νά μέ βάλεις σέ ἕναν

δουλείαν;

Α.- Εέρετε από μαγειρικὴν;

Ρ.- Νά μαρεύω; Οὐ, τὰ καλύτερα φαῖα. Μανάχον τὰ χρειαζούμενα νά ἔχω. 'Εγὼ εἶμαι πόντιεσσα κοδέσποινα. 'Εφτάγω ἔμορφον χαβίτσι μέ τό βούτορον, ἅμα ποῦ νά εὐρίκω τό βούτορον; Νόστιμα πουσίντια, ἅμα ποῦ νά εὐρίκω τό γάλαν; Σιρόν, μακαρίναν, τρίμαν, μαλέζ'...

Α.- Γιά σταθεῖτε. Αὐτά ὅλα μοῦ φαίνεται πὼς εἶναι ποντιακά φαγητά. 'Επί παραδείγματι σ' ἓνα ἴδρυμα ἢ νοσοκομεῖο θά εἶναι κατάλληλα;

Ρ.- Κιὰ ντ' ἐξερω. Αὐτά εἶναι πολλά νόστιμα καί στά ἄντερα ἠξεύρεις τί καλὰ πού εἶναι; ἅμα ὅποιος δέν ξέρει ἠμπορεῖ...

Α.- Τέλος πάντων, θά προσπαθῆσω. "Ἴσως ὡς καθαρίστρια...

Ρ.- Καθαρίστρια πὰ γίνουμαι. Κύριε βουλευτῆ ὅπου θέλεις βάλον με. 'Εφτάφυχάς θ' ἀποφάνε ἀπό τόν λιμόν... 'Ο λιμόν ἐρουῖξεν στ' ὀσπίτν ἐμουν. 'Ο λιμόν, ὁ λιμόν δέν σύρκεται...

Α.- Γιά σταθεῖτε... "Ἐπεσε λιμός μέσα στό σπίτι σας; Εἶστε ὅλοι ἄρρωστοι;

Ρ.- "Ἀρρωστος μόνον ὁ ἄντρας ἰμ' εἶμαι. "Ὀλ' ὑποφέρομεν ἄσόν λιμόν, ἄσῆν πεῖναν...

Α.- 'Αντελήφθην. 'Η κατάστασις εἶναι θλιβερά. θά πράξω ὅτι εἶναι δυνατόν.

Ρ.- ^{Ἄλλο τίποτε;} ^{ἄξον,} Κύριε Βουλευτῆ, πρέπ' νά ἔρχεσαι αὐτά τὰ ἡμέρας στό χωρίον μας. Πρέπ'... Πρέπ' νά μαζεῦς τόν κόσμον καί νά ὀμιλᾷς ἄτς. Πρέπ' νά συμβουλεύεις τοὺς ἐντόπιους (μέ ἔντονη συγκίνηση) καθαν ἡμέραν... μᾶς φαρμακώνουν. "Ὀχι ὅλοι... Μερικοί...

Α.- Τί συμβαίνει ἀκριβῶς;

Ρ.- Πολλά πράματα. 'Επειδῆς αὐτοῖν εἶναι γουρεμέν', γερλήδες καί ἔχουν ὅλα τὰ καλά καί ἐπειδῆς ἐμᾶς μᾶς ἐσάρεφεν ἡ ἐφτωχία...

Α.- Δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ....

Ρ.- "Ἐναν μανάχον ἄς λέγω σε. Κλαῖει τό μωρόν ἄτουν καί ἡ μάνα τό φεβερίζει καί λέει ἄτο... "Μῆ κλαῖς, μῆ κλαῖς. θά ρθεῖ θά σέ φάει ὁ πρόσφυγας". (Μέ ἰδιαίτερη συγκίνηση) 'Εμεῖς κύριε Βουλευτῆ τί εἶμερ, τσαναβάρια; 'Εμεῖς πὰ ἐκεῖ σόν Πόντον κάτν ἔμνες καί κάτν εἶχαμε,

δόξας καί νοικοκυρωσύνιας...

Λ.- Μή συγκινεῖσθε, θά ἔλθω καί θά σᾶς τοῦς συμβουλεύσω καταλλήλως, διά νά μή ἐπαναληφθοῦν τοιαῦται ἀσημημίαι. Εἶναι ἡ ἀγνοια, ἡ ἄγνοια ὠρισμένων...

(Χτυπάει ἡ πόρτα) Ἐμπρός...

Σ Κ Η Ν Η 3

Μ.- (Μπαίνει) Τά σέβη μου κ. Λαόπουλε...

Λ.- Δειτά, δεσποινίς μου, δειτά. Πῶς εἴστε;

Μ.- Ὁραῖα, ὠραῖα...

Ρ.- Ἐγώ ἄς πάω. Νά μή σέ παραλεύω ἄλλο. Ἦμπορεῖ νά ἔχεις σόβαρον δουλείαν μέ αὐτό τό ἔμορφον τό κορτσόπον...

Λ.- Καλῶς. Πηγαίνετε λοιπόν καί ἐγώ θά σᾶς εἰδοποιήσω σχετικῶς καί διά τό δύο θέματα.

Ρ.- (Ἐνῶ ἀποχωρεῖ ξαναεπιστρέφει)

Ἐνέσηλα νά σέ λέω τό κυριώτερον τό φαῖν ντό ἐφτάγω, ἄν τυχόν ἐμπαίνω σᾶ μεσοκομεῖτον: τανωμένον σιρβάν, κορκότα, δέσμια, βούτορον καί πασκιτάν...

Λ.- Ἐντάξει...

Ρ.- Ἀφήνομε εἶαν...

Λ.- Ἀντίο.

(Ἡ Ρωζάνα ἀποχωρεῖ)

Σ Κ Η Ν Η 4

Μ.- Λοιπόν κ. Λαόπουλε, εὐχαριστῶ θερμά γιά τό ἐνδιαφέρον σας. Οἰμένέργει-
ές σας....

Λ.- Ἐτελεσφόρησαν ἀμέσως. Τοποθετηθήκατε εἰς ὠραίαν θέσιν, γραμματεῦς σπουδαίας ἐπιχειρήσεως.

Μ.- Δυστυχῶς καί λυποῦμαι πάρα πολύ, ἀλλά εἶμαι ὑποχρεωμένη νά σᾶς τό ἀνακοινώσω. Ὁ προϊστάμενος καί τό προσωπικόν γενικά, ἡ ἀτμόσφαιρα, ὅλο τό περιβάλλον, εἶναι ἀντίθετα μέ τήν νοοτροπίαν, τήν ἰδιοσυγκρασία, τόν χαρακτῆρα μου. Πλήτω, πῶς νά σᾶς πῶ, πλήτω. Πῶ, πῶ τί πλήξη. Μοῦ εἶναι ἀδύνατον, μοῦ εἶναι ἀδύνατον νά παραμείνω. Γι' αὐτό ἀκριβῶς ἦρθα νά σᾶς

παρακαλέσω νά ἐνεργήσετε καί πάλι καί νά μοῦ βρεῖτε μιὰ δουλειά
πού νά ἀνταποκρίνεται στήν ψυχοσύνησέ μου. Εἶμαι σβγουρη γιά τό ἀπο-
τέλεσμα, γιατί ξ'ερῶ ὅτι μέ νιώθετε, μά καί ἐγώ σᾶς νιώθω, ἀλίμονον.

Λ.- "Αν καί αὐτόν τόν καιρό ἔχομε πολλά προβλήματα μέ τούς πρόσφυγες,
ἐν τούτοις...

Μ.- Ἀλήθεια, τό προσφυγικό στοιχεῖο δημιούργησε πολλά προβλήματα. Τέλος
πάντων, ἐμεῖς οἱ γηγενεῖς...

Λ.- Καλῶς, καλῶς...

(χτυπάει μὴ πόρτα)

Ἐμπρός.

Σ Κ Η Ν Η 5

ΑΓ.- (Μπαίνει) Κα...καλημέρα σου.

Λ.- Καλημέρα. Καθεῖστε.

ΑΓ.- Πῦ νά...νά κάθουμαι...πῶς ...νά κάθουμαι...

Μ.- Λοιπόν, ἐγώ ἄς φύγω. Πιστεύω τό αἴτημά μου νά γίνη δεκτόν.

Λ.- Θά κάμω τό πᾶν.

Μ.- Εὐχαριστῶ. (στόν Ἀγαθάγγελο) Εἶναι πολύ καλός ὁ βουλευτής μας.

Νά τόν προσέχετε.

ΑΓ.- Ἐμεῖς τόν προσέχουμε, αὐτόν ψηφίζουμε...

Μ.- Ἀντίο.

Λ.- Ἀντίο.

(ἡ Μαίρη φεύγει)

Σ Κ Η Ν Η 6

ΑΓ.- "Ὁφ μανίτσα μ"...

Λ.- Ὅριστε κύριε, εἰς τήν διάθεσίν σας.

ΑΓ.- Ἐγώ ...κύριε βουλευτή...ἐγώ...

Λ.- Ἐλευθέρως διατυπώσατε τήν σκέψιν σας.

ΑΓ.- Ἐγώ...ὑπαντρεύτηκα...νά...ἐπῆρα γυναίκαν, ἐγυναίκα.

Λ.- Καλῶς ἐπράξατε καί ἤλθατε εἰς γάμου κοινωνίαν...

ΑΓ.- Ἐμπῆνα εἰς τόν γάμον καί εἰς τήν κοινωνίαν, ὅπως λές...ἄμα...δέν

ἤμπορῶ...γομαῦται ἢ γούλα μὲν...

Λ.- Μὴ συγκινεῖσθε. Ἄπο ποῦ εἶσθε καὶ πῶς λέγεσθε.

ΑΓ.- Ἄπο τὸν Πόντον εἶμαι, ἀσὴν Κιμισχανῶν. Ἀγαθάγγελε μὲ λένε, Ἀγαθάγγελος Περισανίδης, ὄνομαν καὶ πρᾶμαν, περισάντες ἀλάτ-μαλάτ.

Λ.- Ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ποῦ κατοικεῖτε;

ΑΓ.- Στά Πέντε Βρύσεις, ἀδὰ σὴν περιφέρειαν...

Λ.- Ἄ, μάλιστα. Γνωρίζω τὸ χωριὸ Πέντε Βρύσεις, μὲ τὰ γάργαρο νερό. Ἐγὼ ἐνήργησα νὰ σᾶς φέρω νερό καὶ τὸ κατῶρθωσα.

ΑΓ.- (Θαρρετά) Λάθος κύριε βουλευτῆ, Πρῶτα κι ἄρχῆς ἐμεῖς δένε ἔχομε πέντε βρύσεις καὶ δέν ξέρω γιατί λένε τὸ χωρίον μας Πέντε Βρύσεις. Ἐμεῖς ἕναν βρύσην ἔχομε καὶ ἐκεῖνο πᾶ τ'ἄλλο τρέχ' καὶ τ'ἄλλο δέν τρέχ', δηλαδῆς ἄνθρωποι καὶ ζῶγα κ' ἄποτε διφοῦμε ἄ ἄ....

Λ.- (Μέ ἀμηχανία) Τότε ...θὰ εἶναι ἕτερον χωρίον, τὸ ὅποῖον εἶχα κατὰ νοῦν καὶ διὰ τὸ ὀπῶϊον ἐθυσιάσθην. Τέλος πάντων, πέστε μου τί θέλετε.

ΑΓ.- Νά...γιὰ τὴν παντρεία μου ἔλεγαμε.

Λ.- Μὰ εἰς τὸν βουλευτὴν ἦλθατε διὰ νὰ ἐκθέσετε τὸ γεγονὸς τοῦ γάμου σας;

ΑΓ.- Ἄξον κ. Βουλευτῆ, ὁ γάμος μου ἔγινεν καὶ ἐτελείωσεν πρὶν ἕναν χρόνον. Ἐγὼ δέν ἦλθα νὰ λαλῶ σε στὸν γάμον μου. Ἐγὼ ἦρθα νὰ παρακαλῶ σε γιὰ τὰ ἀνάγκας τῆ παντρείας μου, κατέλαβες;

Λ.- Ἀνάγκας;

ΑΓ.- (Μέ ἀγανάκτηση) Κληρον... κληρον δέν ἔχω. Πῶς νὰ κοιτάζω τὴν γυναῖκαν μου χωρὶς κληρον. Ἐσύ βουλευτῆς εἶσαι, κἀτι πρέπ' νὰ κάνεις...

Λ.- (Κουδουνίζει τὸ τηλέφωνο. Μιλᾷει ἐκεῖ)

Βουλευτῆς Λαόπουλος. Πῶς, μὲ τὸν σύλλογο ἀκτημόνων; Ἀκούσατε. Τὸ πρόβλημα τῶν ἀκτημόνων εἶναι λίαν ἀκανθῶδες. Λίαν δυσχερές νὰ ἀποσπάσῃ τις ἰδιοκτησίαν ἀπὸ τὸν ἕνα, διὰ νὰ τὴν δώσῃ εἰς τὸν ἄλλον. Πάντως, ἀφοῦ ὠριμάσει τὸ θέμα ἀπὸ πάσης ἀπόψεως θὰ ἔλθῃ καὶ εἰς τὴν βουλήν πρὸς συζήτησιν. Ὁ θεὸς βοηθός. Μὲ συγχωρεῖτε, ἐπειδὴ ἔχω φίλους ἐπὶ τὸ γραφεῖον... θὰ σᾶς ἐνημερώσω σχετικῶς. Χαίρετε.

(στόν Ἄγαθάγγελο) Λοιπὸν κ. Ἄγαθάγγελε, ὅπως ἀκούσατε, τὸ θέμα εἶναι γενικόν... καί...

ΑΓ.- Δηλαδής δέν θά δεῖτεν καί ἐμᾶς τοί πρόσφυγας ἕναν κομμάτι ἀπό τήν γῆν;

Λ.- Θά περιμέθετε ἕως ὅτου ἀποφασισθεῖ νά ἔλθῃ τὸ θέμα εἰς τήν βουλήν.

ΑΓ.- Καί οὕς ἔτότε;

Λ.- Πηγαίνετε καί ἐκεῖ εἰς τὸ χωριό θά βουλευθῆτε κάπως...

ΑΓ.- Νά πάω στό χωρίον καί ν' αὐ στένω σὴν ἀέραν, νά πετῶ; Ἄγρότης χωρίς ἄγρόν; Ἰ... (ἀπαιτητικά) θέλω κληρον κ. βουλευτή, χωράφια νά δουλεύω...

Λ.- Μά τώρα ~~ἔπαι~~ ἐπανάστασιν θά κάνωμεν; Διότι αὐτά, τὰ ὅποια διατυπώσατε, μέ τόν τρόπον πού τά διετυπώσατε, ἤμποροῦν νά θέσουν εἰς κίνδυνον τήν δημοσίαν ἀσφάλειαν, τήν τάξιν...

ΑΓ.- Ὡστε ἀοῖνα πράματα; Ὁχι κ. βουλευτή, νιά ἐπανάστασιν καί νιά ταραμονήν, ἄμα πῶς νά ἐφτάγω, ὑπάντρεφα...

Λ.- Παντρευτήκατε ναί, ἀλλά ξέρετε οἱ ἀνθρωποι ἐνίοτε βιάζονται, σπεύδουν.

ΑΓ.- Δηλαδής τά παλληκάρια δέν πρέπει νά ὑπαντρεύουν;

Λ.- Ναί, καλά, ἀλλά πρέπει πρῶτα νά ἐξασφαλισθοῦν αἱ προϋποθέσεις;

ΑΓ.- Εὐχαριστῶ κ. βουλευτή, κατέλαβα.

(πικραμένος προχωρεῖ πρὸς τήν πόρτα. Μικρὴ πάουσα καί ἔπειτα μέ μελαγχολικὸ ὄψος τραγουδᾷ πρὸς τὸ κοινόν)

Οἱ πεκιάρ' οἱ κουρεμέν' κ' ἄμον μαραγκουλιαμέν'
'Κί παντρεῦνε τρόπον 'κ' ἔχνε, νά παντρεῦνε, κληρον 'κ' ἔχνε

Λ.- Μά... τώρα...

ΑΓ.- (συνεχίζει) Κληρον 'κ' ἔχνε... κληρον 'κ' ἔχνε.

Κύριε βουλευτή εὐχαριστῶ. Τοῦ χρόνου ξάν (χτυπάει τὸν ἀγκῶνα του) ἔσέν, ξάν ἔσέν...

Λ.- Σᾶς παρακαλῶ...

ΑΓ.- Φτοῦ νά μὴ ὀμματιάεσαι.

κλείνει ἡ ἀύλαία